Luxembourg, 25. mars 2021

PRESSEMELDING 03/2021

Dom i sak E-3/20 *Den norske stat* mot *Anniken Jenny Lindberg,*

GODKJENNING AV YRKESKVALIFIKASJONER – TANNLEGEYRKET

EFTA-domstolen ga i dag en rådgivende uttalelse som svar på spørsmål forelagt av Norges Høyesterett i en sak om tolkningen av Direktiv 2005/36/EC om godkjenning av faglige kvalifikasjoner ("direktivet").

Saken for den anmodende domstol gjelder avslag på Lindbergs søknad om autorisasjon og lisens for å arbeide som tannlege i Norge (vertsstaten). Lindberg er norsk statsborger, med universitetsgraden cand.odont. fra Aarhus Universitet i Danmark (hjemstaten). Hun fikk autorisasjon som tannlege, med rett til å utøve yrkesvirksomhet som tannlege i Danmark. Imidlertid kreves det en tilleggsattest for å praktisere selvstendig. Tilleggsattesten oppnås etter minst ett års praksis.

Den anmodende domstol ba om veiledning knyttet til direktivet artikkel 21 nr. 1. Etter den bestemmelse må kvalifikasjonsbevis ledsages av attester dersom dette er oppført i direktivet, «der det er hensiktsmessig». EFTA-domstolen fant at «der det er hensiktsmessig» må tolkes i lys av ordningen med automatisk godkjenning av yrkeskvalifikasjoner. Det må forstås slik at det viser til eventuelle tilleggsattester som er nødvendig for adgang til et yrke i hjemstaten og oppført i vedlegg V til direktivet. For å kunne dra nytte av automatisk godkjenning må en søker derfor være i besittelse av alle attester som ledsager kvalifikasjonsbeviset som er oppført, i tråd med hjemstatens krav til det aktuelle yrket.

Den anmodende domstol ba også om veiledning på spørsmålet om vertsstaten har plikt til å vurdere en søknad om godkjenning etter EØS-avtalen artiklene 28 og 31 dersom søkeren ikke oppfyller kravene for godkjenning etter direktivet artiklene 10 og 21. Videre ba Høyesterett om veiledning med hensyn til en slik eventuell vurdering. EFTA-domstolen kom til at EØS-avtalen artiklene 28 og 31 må tolkes slik at vertsstaten har plikt til å foreta en individuell vurdering av den kunnskap og utdanning som dokumenteres ved en søkers yrkeskvalifikasjoner. Vurderingen må innebære en sammenligning av alle søkerens diplomer, attester, andre kvalifikasjonsbevis og erfaring med sine egne krav for å utøve det aktuelle yrke. Dersom søkerens kunnskap og kvalifikasjoner som dokumentert ved diplomet og relevant arbeidserfaring ikke tilsvarer eller bare delvis tilsvarer det som kreves, må vertsstaten spesifisere hva slags utdanning som mangler slik at søkeren skal kunne fullføre eller supplere utdanningen for å legge til rette for en effektiv utøvelse av de grunnleggende friheter som sikres i EØS-avtalen. Det faktum at en søker ikke har full adgang til yrket i hjemstaten kan ikke være avgjørende for vurderingen av om søkeren kan gis adgang til samme yrke i vertsstaten.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på internett, se www.eftacourt.int.

Denne pressemeldingen er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.